

Ke 10.5.2023 klo 19 Jyväskylä, Teatteri
To 11.5.2023 klo 19 Joensuu, Carelia-sali

Okko goes Mahler

Okko Kamu
kapellimestari

Helena Juntunen
sopraano

**JOENSUUN
KAUPUNGIN-
ORKESTERI**

joensuunkaupunginorkesteri.fi

OHJELMA

Modest Musorgski:

Näyttelykuvia, orkesterille sovittanut

Maurice Ravel (35 min)

Promenadi

Gnomus-kääpiö

Promenadi

Vanha linna

Promenadi

Leikkiviä lapsia Tuileriesin puistossa

Bydlo, puolalainen härkävankkuri

Promenadi

Kuoriutuvien kananpoikien tanssi

Samuel Goldberg ja Schmuyle, rikas ja

köyhä juutalainen

Promenadi

Limogesin markkinat

Katakombit (Sepulchrum romanum)

"Cum mortuis in lingua mortua"

Baba-Jagan mökki

Kiovan suuri sankarien portti

Väliaika 20 min

Gustav Mahler:

Sinfonia nro 4 G-duuri (58 min)

Bedächtig. Nicht eilen

In gemächlicher Bewegung. Ohne Hast

Ruhevoll

Sehr behaglich (Sopraanosoolo: "Wir genießen die himmlischen Freuden" aus "Des Knaben Wunderhorn")

Konsertin kesto on noin 2h, sisältäen väliajan.

ESIINTYJÄT

Okko Kamu, kapellimestari

Okko Kamu (s. 1946 Helsinki) on kuusikymmentävuotisen muusikonuransa aikana vierailut kaikissa maanosissa, enimmäkseen viisikymmentä viimeistä vuotta kapellimestarina.

Nuoren musiikinopiskelijan taival alkoi jo kuitenkin vuonna 1952 Sibelius-Akatemian nuoriso-osastolla **Onni Suhosen** oppilaana. Tätä olivat edeltäneet neljä vuotta alkeisopetusta **Väinö Arjavan** ohjauksessa. Molemmat mentorit olivat silloisesta Helsingin kaupunginorkesterista, 2. konserttimestarti (Arjava) ja ensiviolisti (Suhonen).

Normaalin koulunkäynnin jälkeen Kamun opinnot keskittyivät kamari-musiikkiin ja ystäviensä kanssa perustettu Suhonen-kvartetti oli pitkään Suomen ainoa toimiva jousikvartetti.

Orkesterinjohto tuli ajankohtaiseksi 60-luvulla, jolloin hän hakeutui Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalle. Opettajista merkittävin oli **Simon Parmet**, joka vielä kuolinvuoteellaan antoi neuvoja ja henkistä tukea tulevaisuutta varten nyt jo Suomen Kansallisoopperan orkesterin 1. konserttimestartiksi valitulle Kamulle. Ja kun ooppera tarvitsi kapellimestarin sijaista joihinkin esityksiin, Kamu sai ottaa tuon pitkän

askeleen pultista johtajan korokkeelle, eikä siitä sitten luopunutkaan.

Merkittävä käänne tuli vuonna 1969 kun Kamu odottamattaan voitti ensimmäisen **Herbert von Karajanin** nimeä kantavan kapellimestarikilpailun Berliinissä, ja sai ensikosketuksen hänelle uuteen ja outoon maailmaan.

Tottuminen uuteen elämäntapaan ei kuitenkaan tapahtunut yhdessä yössä, vaan tarkoitti myös kitkaista luopumista mm. aktiivisesta viulistin urasta.

Seuraavat vuosikymmenet olivat erittäin työntäyteisiä, vaikkakin Kamu piti itselleen tärkeänä elää myös omaehtoista elämää purjehtimalla lähes kaikilla maailman merillä ja pitämällä sapattivapaita aina kun talous antoi siihen mahdollisuuden.

Kamun tärkeitä työpaikkoja ovat olleet kaikki Helsingin sinfoniaorkesterit mukaan lukien Kansallisoopperan orkesteri, samoin erityisesti Sinfonia Lahti.

Ulkomaisista kiinnityksistä pisimpä ovat olleet orkesterit Helsingborgissa, Kööpenhaminassa, Oslossa, Birminghamissa, Lausannessa ja viimeksi lähes kaksikymmentä vuotta Singaporen sinfoniaorkesterin päävierailijana. Muita vierailuja on ollut lukemattomia ja levytyksiä Kamulla on takanaan toistasataa.

Helena Juntunen, sopraano

Helena Juntunen on yksi tämän hetken valovoimaisimmista kansainvälisistä sopraanotähdistämme. Juntusen ammatillisena läpimurtona voidaan pitää Margarethan roolia Gounod'n oopperassa *Faust* Savonlinnan Oopperajuhlilla 2002.

Viime vuosien roolidebyyttejä maailmalla ovat olleet mm. **Mozart**-roolit Pamina, Kreivitär ja Donna Elvira, Mimin rooli **Puccinin** oopperassa *La Bohème*, Tatjanan rooli **Tšaikovskin** *Jevgeni Oneginissa*, Mariettan rooli **Korngoldin** oopperassa *"Kuollut kaupunki"*, Jennyn rooli **Kurt Weillin** oopperassa *"Mahagonnyn kaupungin nousu ja tuho"*, Chrysothemis *Elektrassa*, Marie **Bergin** *Wozzeckissa* sekä Madama Butterflyn, Kata Kabanovan ja Salomen nimiroolit.

Ulkomaisista oopperataloista Juntusta on kuultu mm Brysselissä, Nancyssa, Minnesotassa, Wienissä, Aix-en-Provencessa, Dresdenissä, Göteborgissa, Montpellierissä, Nizassa, Malmössä, Strasbourgissa, Hong Kongissa, Genovassa ja Wienissä.

Kaudella 2022–23 Juntunen lauloi mm. **Verdin** *Aidan* nimiroolin Savonlinnan Oopperajuhlilla, Alban Bergin *Wozzeckin* Marien Badische

Staatsoperissa ja **Franz Schrekerin** teosharvinaisuuden *Der Schatzgräber* Elsin roolin Strabourgissa.

Syksyllä 2023 Juntusta kuullaan Kölnissä **Richard Straussin** oopperan *Die Frau ohne Schattenin* Keisarinnana sekä *Lepakko-operetin* Rosalindenä Suomen Kansallisoopperassa

Maailman arvostetuimmat konserttietradit Tokio, Berliini, New York, Pariisi, Amsterdam ja Lontoo ovat tulleet sopraanotähdellemme tutuiksi. Useimmiten viemisinä on **Jean Sibelius**ta, **Perttu Haapasta** tai **Esa-Pekka Salosta**. Juntunen on levyttänyt mm. BIS Recordsille, Hyperionille, Alballe ja Ondinelle.

TEOSSEITTELYT

Modest Musorgski: Näyttelykuvia, orkestroinut Maurice Ravel

Kuvataiteilija ja arkkitehti **Victor Hartmann** kuoli vuonna 1873 viidenkymmenen vuoden ikäisenä. **Modest Musorgski** (1839–1881) laati ystävästään kirjoituksen St. Petersburg Gazetaan, mutta käytyään Hartmannin muistonäyttelyssä, jonne oli itsekin luovuttanut pari teosta, hän alkoi suunnitella omaperäisempää kunnianosoitusta.

Vuonna 1874 valmistunut pianosarja *Näyttelykuvia* kaihtoi henkilökohtaisia

sävyjä. Avaimena mielikuvitukselliseen sävelgalleriaan oli pikemmin maaginen realismi. Teosta yhdistävänä motiivina kulkee Promenadi-aihe, joka kuvaa taululta toiselle rientävää katsojaa ”liikkuen milloin vasemmalle, milloin oikealle, nyt kuljeskellen päämäärättä, nyt rientäen innokkaasti seuraavan kuvan ääreen”, kuten Musorgski kirjoitti.

Musorgskin pianosarjan orkestroimista suunnitteli jo **Anatoli Ljadov** vuosisadan alussa, mutta vasta kapellimestari **Sergei Koussevitzkyn** Maurice Ravelilta tilaama virtuoosinen orkestrisovitus vuodelta 1922 nosti Näyttelykuvat maailmanmaineeseen. Ravelin sovituksen pohjana oli Näyttelykuvien 1886 painettu ja **Nikolai Rimski-Korsakovin** toimittama laitos, joka poikkesi yksityiskohdissa 1931 painetusta alkuperäisversiosta.

Ravel aloitti orkestroinnin suoraan finaalista ja hänen biografinsa **Marcel Marnat** on epäillyt Koussevitskyn lähettäneen vertailukohdaksi suomalaiskapellimestari **Leo Funtekin** vuonna 1922 valmistuneen orkestrisovituksen. Ravelin soitinnus on saanut monta seuraajaa mm. **Sergei Gortšakovilta**, **Alexander Goehrliltä**, **Leopold Stokowskilta**, **Vladimir Ashkenazyilta** ja monilta muilta.

Nykykuulijat eivät enimmäkseen ole nähneet Hartmannin tauluja, joten visuaalinen mielikuvitus ja alitajuiset assosiaatiot voivat kukkia vapaasti. Alussa teosten kokija tuntuu etenevän päättäväisesti taululta toiselle, mutta pian maalaukset alkavat vaikuttaa ja katsoja tuntuu hiljalleen sulautuvan mukaan kuvien maailmaan. Ehkä tätä korostaakseen Ravel jätti Limogesin markkinoita edeltävän Promenadikertauksen pois.

Jo ensimmäinen kuva, pähkinäsaksien koristekuviosta liikkeelle lähtenyt groteski Gnomus-kääpiö, pysäyttää tempoilevalla bassokuviollaan katsojan. Uhkaavan näyn jälkeinen promenadi tuntuu helpottuneelta ja rauhallisen Vanhan linnan (Il vecchio castello) juureen on mukava viivähtää. Italialaisten raunioiden edustalle kuvattu trubaduuri virittää surullisen saksofonisävelmän.

Tuuleriesin puistossa telmivät lapset ja heidän perässään juoksevat hoitajat on kuvattu kirkkaassa päivänvalossa. Painostava vire palaa kuitenkin puolalaisten härkävankkurien (Bydlo) vyöryessä kuraista tietä ohitse suurine pyörineen. Maatyöläisen kovan elämän herättämä myötätunto tuntuu soivan seuraavan promenadin askeleissa, mutta uusi kuvaelma hypähtelee

esiin kuin varkain. Hartmann maalasi Kuoriutuvien kananpoikien tanssin **Petipan** balettikoreografian pohjalta ja Musorgski antaa linnunpoikasten koikkelehtia sinne tänne näyttelytilan lattialla.

Koomisen scherzon keskeyttää kahden juutalaisen, rikkaan ja mahtipontisen Goldbergin sekä trumpetissa surkeana anelevan Schmuynen vuoropuhelu. Musorgski yhdisti tässä kohtauksessa kaksi omistamaansa Hartmannin muotokuvamaalauksia. Siitä Ravel siirtyy suoraan koomiseen näkyyn Keski-Ranskasta: juoru kiertää Limogesin markkinoilla ("Le marché") hurjalla vauhdilla torimummojen leimahtaessa lopulta ilmiriitaan.

Pyörteinen orkesterisatsi törmää täydessä vauhdissa haudan rauhaan, roomalaisiin katakombeihin (Sepulchrum romanum), jossa kuoleman mahitia kuvastavat massiiviset vaskisoinnut. Täällä kuoleman valtakunnassa Musorgski kohtaa myös edesmenneen Hartmannin. Con mortuis in lingua mortua -jakso ("Kuolleet kuolleiden kielellä") muuntelee salaperäisesti Promenadi-aihetta ja Musorgski kirjoitti käsikirjoitukseensa: "kuolleen Hartmannin luova sielu johdattaa minut keskelle pääkalloja, jotka loistavat himmeää valoa."

Tässä vaiheessa katsoja/kuulija tuntuu siirtyneen kokonaan kuvien sisälle, riistettynä turvallisesta tarkkailijan asemastaan. Hänet viskataan tylästi keskelle painajaismaista tanssia Baba-Jagan mökillä. Vanhojen venäläistarujen noita-akka lentää hökökelin yllä pöölönsä kanssa rautamorttelilla, jolla ihmisten luut jauhetaan noidan ravinnoksi. Näistä taikamenoista kohoaa lopulta myös ylevä, kansallishenkinen finaaliaihe.

Taitavasti kasvattamassaan lop-pucrescendossa Musorgski sulauttaa Promenadi-aiheensa lopullisesti viimeiseen kuvaan, Kiovan suureen porttiin. Slaavien muinaisen pääkaupungin kultaisesta portista astuivat aikoinaan monet tarunhoitoiset sankarit ja nyt Musorgski johdattaa sen läpi kuulijansa kellojen, lyömäsoittinten ja vaskien huumaaavan pauhun saattelemana.

Gustav Mahler: Sinfonia nro 4 G-duuri

Gustav Mahlerin (1860–1911) musiikki ehdittiin ymmärtää syntyäikoinaan monin tavoin väärin. Tuntuu silti yllättävältä, että jyrkimpää vastalauseita nostatti klassisen selkeä neljäs sinfonia: ”Jos joku oli toivonut merkkiä

Mahlerin kehittymisestä terveelliseen suuntaan, paluuta kaiken taiteen alkulähteille, luonnollisuuteen, niin hänet oli tuomittu pettymään pahoin. Ei jälkeäkään spontaanuudesta, ei yhtään alkuperäistä ideaa, ei todellista tunnetta, ei edes puhtaita värejä epäpuhtaille mielikuville – ei mitään muuta kuin teknistä taitoa, laskelmointia ja itsepetosta, sairasta ja pahanmakuista Supermusiikkia.” (**Theodor Kroyer**, *Die Musik* 1901).

Mahlerin neljännessä sinfoniassa erottuvat 1900-luvun psykologiset ja ideologiset leikkauspisteet, kulttuurinen ja henkinen valtataistelu, jonka lopputulos ei vielääkään ole täysin kirkastunut. Noihin kysymyksiin kuuluu ihmisen suhde luontoon, tai se mitä pidetään ”luonnollisena”, ylhäältä päin annettuna, rikkomattomana ja noudatettavana. Mahler tiesi, ettei musiikki hänen aikanaan voinut rehellisesti antaa suuriin kysymyksiin suoria ja yksinkertaisia vastauksia. Filosofi **Theodor Adorno** muistutti neljännen sinfonian pettävästä ensivaikutelmasta:

”Tuskin yhtään teemaa, puhumatakaan kokonaisesta osasta, voidaan ymmärtää sellaisenaan, nimellisarvoltaan. Neljännen sinfonian kaltainen mestariteos on verhottu alusta

loppuun olettamukselliseen, hypoteettiseen ilmapiiriin. Vaikka säveltäjä väittää rakastavansa luontoa, hän laittaaakin musiikillisen välittömyyden ja luonnollisuuden kyseenalaiseksi; tämä epäily ulottuu hänen kaikkien musiikillisten ideoittensa ytimeen. Niin tunnistettava ja yksilöllinen kuin hänen tyyliinsä onkin, hänellä ei ole mitään tekemistä romantiikan, ellei jo varhempien aikojen määrittelemän alkuperäisyyden kanssa.”

Neljännän sinfonian säveltämisen aikoihin vuonna 1899 Mahler viittasi musiikkina henkilöhistoriallisiin kerrostumiin: ”Musiikin tulisi aina ilmaista kaipausta, kaipuuta tästä maailmasta toiseen. Jo pikkupoikana musiikki oli minulle jotakin mystistä ja haltioittavaa; vaikka kuvitelmani tuoloin olivatkin varsin lapsellisia.”

Vuonna 1902 julkaistun neljännän sinfonian lähtökohtana oli kansanrunoa jäljittelevä Des Knaben Wunderhorn -runo *Die himmlische Leben* (”Taivaallinen elämä”), joka lapsekkain ja riemukkaan maallisin sanoin kuvailee paratiisin onnea. Teos sai alkunsa viatoman humoreskina, joka kesäisillä sävellyslomilla laajeni kokonaiseksi sinfoniaksi. Mahlerille haastavinta oli aiheen vaatiman yksinkertaisuuden saavuttaminen:

”Taivaan määrittelemätön, kaiken kattava sinisyys on vaikeampi tavoittaa kuin tuosta väristä erottuvat ja muuttuvat sävyt. Taivaansininen on kuitenkin teokseni yleinen tunnelma. Silloin tällöin se tummenee ja muuttuu unenomaiseksi ja pelottavaksi: ei niin, että pilvet peittäisivät valon – sillä aurinko paistaa ikuisesti – vaan pelko vain äkkiä valtaa mielen. Aivan kuten kauliina päivänä auringonpaisteisessa metsässä voi yhtäkkiä joutua paniikin valtaan”

Neljäs sinfonia on perinteisen neli-osainen ja orkesterikokoonpano on klassinen. Muotorakenne on kuitenkin monimutkainen ja ensimmäisen osan (Bedächtig. Nicht eilen) sonaattimuotoa ei ole helppo havainnollistaa.

Alun onnellisesti helkkyvät luonnonänet linnunliverryksineen ja trumpettikutuineen viittaavat kenties myöhemmin poistettuun otsikkoon *Die Welt als ewiger Jetztzeit* (”Maailma ikuisena nykyisyytenä”). Eri suuntiin osoittavia teemoja on puolisen tusinaa ja huolimatta kehittelystä – jonka jälkeen trumpettikutsu ”kokoa kuin kapteeni joukkonsa” – osan perusilme on staattinen.

Scherzossa (In gemächlicher Bewegung. Ohne Hast) sooloviulu on viritetty kokosävelaskeleen korkeammalle

muistuttamaan vanhaa kansanomaista fiideliä. Musiikissa on nähty kansanomaisten kuolemantanssin piirteitä, mutta viulun groteski ländler-sävelmä soi enemmänkin hilpeää maanläheisyyttä. Trio-taitteita on kaksi, niistä ensimmäinen ennakoivaisesti sopraanofinaalin taivasnäkyä.

Hidas osa (Ruhevoll; Poco adagio) on teoksen keskus ja siihenkin Mahlerin kirjeet antavat osviittaa: ”Tämä osa muistuttaa myös Pyhän Ursulan hymyä” ja samalla myös ”äitini loputtomattoman surullisia kasvoja, aivan kuin hän nauraisi kyynelten lävitse; sillä huolimatta kaikista kärsimyksistään, hän antoi kaiken anteeksi”. Kyseessä on suuri muunnelmamuoto, jossa on kaksi teemaa, joista vain ensimmäistä, josten levollista ja staattista kehtolauluaihetta varioidaan. Toista, oboen esittelemää tuskaisempaa ja liikkuvampaa teemaa ei varsinaisesti muunnella, mutta se tehostuu kerta toisensa jälkeen ladaten jännitettä jousien purkauksiin.

Finaali aukeaa uljaiden trumpet-tifanfaarien saattamana. Auvoisena keinuvan melodian (Sehr behaglich) esittelee klarinetti ja rondomuoto on läpisävelletty tekstiä seuraten. Knaben Wunderhorn -runo kuvailee paratiisin onnea maallisin sanankääntein, pyhimykset ja evankelistat ahkeroivat

taivaallisen ruokapöydän täyttämiseksi ja jopa vakavaksi tiedetty Pyhä Ursula nauraa iloisena. Mahlerin luonnehti finaalista: ”Siinä on meille tuntemattoman ja korkeamman maailman onnea, joka jotenkin kauhistuttaa ja pelottaa meitä. Viimeisessä osassa lapsi (’lauluääni, jossa on iloinen ja lapsellinen sointi, ilman minkäänlaista parodisuutta’), kokematon ja tietämätön, mutta jo osallinen tästä korkeammasta totuudesta, selittää meille mistä on kysymys.”

Neljäs sinfonia tuntuu liukuvan kokonaan lapsuuden viattomaan ja fantastiseen perspektiiviin, jonkinlaiseen naivin uusrokokoon keino-todellisuuteen. Adorno kuitenkin tiivistä tylysti, että teoksessa on saatutettu vain onnen illuusio: ”Yksikään Mahlerin teoksista ei ole niin syvästi surun kyllästämä kuin tämä serafinen sävellys, ja vain tässä mielessä se voidaan ajatella kunnianosoitukseksi Mozartille.”

Teosesittelyt: Antti Häyrynen

Das himmlische Leben (Des Knaben Wunderhorn)

*Wir geniessen die himmlischen Freuden
D'rum tun wir das irdische meiden.*

*Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht in Himmel!
Lebt alles in sanfterster Ruh!*

*Wir führen ein englishces Leben!
Sind dennoch ganz lustig daneben!
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen!
Sankt Peter im Himmel sieht zu!*

*Johannes das lämmlein auslasset,
er etzger Herodes drauf passet!
Wir führen ein geduldig's,
Unschuldig's, geduldig's,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod!*

*Sankt Lucas den Ochsen tät slachten
Ohn' einig's Bedenken und Achten;
Der Wein kost't kein Heller
Im himmlischen Keller;
Die Englein, die backen das Brot.*

*Gut' Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten!
Gut' Spargel, Fisolen,
Und was nun wollen!
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit!
Gut' Äpfel, gut' Birn' und gut' Trauben,*

*Die Gärtner, die Alles erlauben!
— Willst Rehbock, willst Hasen
Auf offener Strassen
Sie laufen herbei!*

*Sollt ein Festtag etwa kommen,
Alle Fische gleicht mit Freude
angeschwommen!
ort läuft schon Sankt Peter
Mit Netz und mit Kröder
Zum himmlischen Weiher hinein.
Sankt Martha die Köchin muss sein!*

*Kein Musik ist ja auf Erden,
Die unsrer vergleichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen
Zu tanzen sich trauen!
Sankt Ursula selbst dazu lacht!*

*Cäcilia mit ihren verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten!
Die englische Stimmen
Ermuntern die Sinnen!
Das alles für Freuden erwacht*

Jyväskylä Sinfonia

Jyväskylä Sinfonia on Keski-Suomen klassisen musiikin helmi, jonka sydän sykkii Jyväskylässä ja soi ympäri maakuntaa. Orkesterin miltei 120 tapahtumaa tavoittavat vuosittain yli 35 000 kuulijaa; sinfoniakonserteista genererajat ylittäviin erikoistuotantoihin sekä kaikenikäiselle yleisölle suunnattuihin musiikkitapahtumiin. Syksystä 2022 alkaen orkesterin 39 vakituisen muusikon taiteellisena neuvonantajana toimii **Ville Matvejeff** ja päävierailijana jousikvartetti Meta4.

Jyväskylä Sinfonia perustettiin vuonna 1955 ja ensimmäisen keran orkesteri kunnallistettiin vuonna 1965. Historiaan sisältyy lukuisia vaihteita, jolloin se on toiminut kunnallisen organisaation sijasta myös mm. yksityisenä yrityksenä.

Jyväskylä Sinfonia konsertoi aktiivisesti koko kotimaakunnassaan sekä kesäisin festivaaleilla ympäri Suomen. Jyväskylän Sinfonia tekee myös tiivistä yhteistyötä Jyväskylän oopperan kanssa. Tammikuussa 2024 orkesteri muuttaa konsertoimaan väistötiloihin Paviljonkiin Jyväskylän kaupunginteatterin peruskorjauksen myötä. Samalla soivan musiikkisalin suunnittelu jatkuu osana Jyväskylän kaupungin kulttuurisuunnitelmaa.

Jyväskylä Sinfonia on tehnyt runsaasti levytyksiä useiden eri levy-yhtiöiden kanssa. Tuorein albumi julkaistiin helmikuussa 2023, jossa Ville Matvejeff johtaa **Per Henrik Nordgrenin** musiikkia. Levytysten joukosta löytyy mm. **Pekka Kostiaisen** pääsiäisoratorio *Triduum Paschale* sekä *Requiem*, baritoni **Walteri Torikan** kanssa tehdyt levyt, **Aulis Sallisen** 80-vuotisjuhlalevy Meta4:n kanssa sekä albumillinen **Olli Virtaperkon** musiikkia.

Jyväskylä Sinfonian toimintaan kuuluu olennaisena osana yleisötyö sekä kuulijoidensa tavoittaminen aktiivisesti eri keinoin. Jo perinteeksi muodostunut Sinfonia on the Move -viikko toukokuussa jalkauttaa orkesterin muusikot lähelle kaupunkilaisten arkea; pienryhmät musiivat mitä erilaisimmissa paikoissa palvelutaloista kauppakeskuksiin. Vuosittaiset koululaiskonsertit tuovat sinfoniaorkesterin toimintaa sekä taidemusiikkia tutuksi oppilaille. Orkesteri tekee myös helposti saavutettavia konserttitalenteita.

JYVÄSKYLÄSINFONIA

I VIULU

Harri Forstén
Liisi Nuora-Kapanen
Anu Järvelä
Kaisa Ivars
Jerzy Hoffman
Niina Tuunainen

II VIULU

Kaisamari Hiltunen
Virpi Saraluoto
Gary Littler
Sari Tukiainen
Marja Naukkarinen

ALTOVIULU

Dmitri Vasilevsky
Dmitrii Iurev
Veikko Marjamäki (keikka)

SELLO

Annika Valkeajoki
Otto-Aaron Takala
Ilkka Kauppi

KONTRABASSO

Ari Mansala
Jani Koskela
Joonas Korjus

HUILU

Yonathan Kadosh
Esa-Veli Riuttamäki

OBOE

Nahoko Kinoshita
Inoko Isobe

KLARINETTI

Gil Shaked-Agababa
Kristjan Parts

FAGOTTI

Sanna Wihinen
Emil Fuchs

KÄYRÄTORVI

Jussi Järvenpää
Matias Parikka (keikka)

TRUMPETTI

Zoltan Köver
Tapio Paavilainen

LYÖMÄSOITTIMET

June Binnie
Hannu Leppänen (keikka)
Gleb Logvinov (keikka)
Sami Tammilehto (keikka)

I VIULU

Mariko Matsumoto | konserttimestari
Kseniya Trusova | vuorotteleva konserttimestari
Heli Untamala
Konstancja Smolorz
Klaus-Peter Haav
avoin

II VIULU

Ilona Piirainen | äänenjohtaja
Elina Jalas | varaäänentohtaja
Grażyna Wendland-Górzyńska
Alina Hiltunen
Paweł Domański

ALTTOVIULU

Śławomir Górzyński | äänenjohtaja
Ulla-Riikka Karvinen | varaäänentohtaja
Boris Popov
Katri Hänninen

SELLO

Akito Goto | soolosellisti
Piotr Sobczak | äänenjohtaja
Konstantin Mishukov | varaäänentohtaja
Claire Lacey

KONTRABASSO

Joel Madetoja | äänenjohtaja
Kari Räsänen | varaäänentohtaja

LYÖMÄSOITTIMET

Hannu Porkka | äänenjohtaja

HUILU

Alexander Viazovtsev | äänenjohtaja
Senja Mäki | varaäänentohtaja

OBOE

Jonna Staas | äänenjohtaja
Grace Tan | varaäänentohtaja

KLARINETTI

Petri Vallius | äänenjohtaja
Elina Pyykönen | varaäänentohtaja

FAGOTTI

Lauri Mykrä | äänenjohtaja
Boğaç İpeklioğulları | varaäänentohtaja

KÄYRÄTORVI

Jonathan Nikkinen | äänenjohtaja
Hannu Korkalainen | varaäänentohtaja

TRUMPETTI

Kyösti Varis | äänenjohtaja
Matti Raijas | varaäänentohtaja

TUUBA

Art Varpula | äänenjohtaja

Lisäksi tällä viikolla konsertissa
kanssamme soittavat:

Alena Lavrenchuk, 2. viulu
Janne Ahvenainen, alttoviulu
Sinikka Taalikainen, pasuuna
Jarkko Mustonen, pasuuna
Kari Tiussa, pasuuna
Maaria Pulakka, harppu
Paulus Rannankari, lyömäsoittimet